

Løst
d. 17/12 20
Mf-16

Musikaftejn i Købmandsskolen
Agnes Adler, Johan Nilsson, Anker Olesen.

FORENINGEN TIL UNGE HANDELSMÆNDS UDDANNELSE

KØBMANDSSKOLEN

(DAGSKOLEN)

MUSIK-AFTEN

LØRDAG DEN 17. DECEMBER 1921 KL. 8.

PROGRAM:

1. *Beethoven*: Sonate i A-Dur for Klaver og Violin Op. 47.
(Kreutzer)
Adagio sostenuto - Presto.
Andante con Variazioni - Presto.
2. *Schubert*: Du bist die Ruh'.
— Geheimes.
N. W. Gade: Olufs Ballade.
Victor Bendix: Til Aftenklokken.
Gunder Knudsen: Ung Vise.
Helge Bonnén: Høgen.
3. *Mendelssohn*: Violinkoncert i E-mol Op. 64.
Allegro molto appassionato.
Andante.
Allegro molto vivace.

MEDVIRKENDE:

Klaver: Pianistinden Fru *Agnes Adler*.
Violin: Violonisten Hr. *Johan Nilsson*.
Sang: Sangeren Hr. *Anker Olesen*.

NB! I samme Øjeblik Kunstnerne har betraadt
Podiet, maa al Samtale i Salen høre op.

O. O. OLSEN & Co.
KJØBENHAVN.

420/86

BC 11290

Schubert:

Du bist die Ruh'

Du bist die Ruh',
der Friede mild,
die Sehnsucht du,
und was sie stillt.

Ich weihe dir
voll Lust und Schmerz,
zur Wohnung hier
mein Aug' und Herz.

Kehr' ein bei mir
und schliesse du
still hinter dir
die Pforten zu.

Treib andern Schmerz
aus dieser Brust!
Voll sei dies Herz
von deiner Lust.

Dies Augenzelt,
von deinem Glanz
allein erhellt,
o füll' es ganz!

Frederich Rückert.

Schubert:

Geheimes.

Über meines Liebchens Äugeln
stehn verwundert alle Leute;
ich, der Wissende, dagegen,
weiss recht gut, was das bedeute.

Denn es heisst: „Ich liebe diesen,
und nicht etwa den und jenen.“
Lasset nur, ihr guten Leute,
euer Wundern, euer Sehnen!

Ja, mit ungeheuren Mächten
blicket sie wohl in die Runde;
doch sie sucht nur zu verkünden
ihm did nächste süsse Stunde.

Goethe.

N. W. Gade:

Olufs Ballade (Elverskud).

Saa tidt jeg rider mig under Ø
ved Dag, naar det lyser i Lunden,
længes jeg efter min Fæstemø,
den trofaste Brud jeg har funden.

Saa tidt jeg rider, hvor Blomster smaa
i gyldne Korn sig skjule,
tænker jeg paa hendes Øjne blaa
og paa hendes Lokker gule.

Saa tidt jeg vandrer, hvor Ellen staar,
naar Stjerner lyse foroven,
tænker jeg paa et kulsort Haar
og en Mund, saa dristig foroven.

Den dybeste Vunde, kan sammen groe,
som Sværdene hugged i Striden;
det er som mit Hjerte var delt i to,
det vokser vel sammen med Tiden.

Victor Bendix:

Til Aftenklokken.

Du Aftenklokke, milde Klang!
end mindes jeg, hvor mangen Gang
i Barndomshjemmets Sorg og Lyst
jeg lytted til din stille, dybe Røst.

De svandt de lyse Dages Rad;
og mangen Ven, som da var glad,
nu hviler i sin Grav saa trang
og hør' ej mer din fjerne, milde Klang.

Naar snart engang min Time slaar,
til andre da din Stemme naar,
de prise vil, som jeg, din Sang,
o, Aftenklokke, elskte milde Klang!

Thomas Moore.

Gunder Knudsen:

Ung Vise.

Alle mine Længsler de smyg sig om dig —
diddeli om dig! duddeli om dig.
Bare en af dine, nu gik den halve Vej
diddelu og diddeli — til mig!

Alle Havens Blomster, de dufter kun om
dig
diddeli — om dig, diddelu om dig —
Rose og Reseda og Lind og Volverlej
diddelu og diddeli — om dig.

Pløjer jeg min Ager, saa synger jeg om
dig
diddeli — om dig — duddeli om dig —
Lærken over Ploven med Sangen hjælper
mig
diddelu og diddeli — om dig.

Biers Nyn og Sødme, alt minder mig om
dig
diddeli — om dig — duddeli om dig —
Al min Gerning bliver ved dig en Blom-
sterleg
diddelu og diddeli — om dig.

Sidder jeg i Kirken, og titter hen til dig
titter lidt til dig, tutter lidt til dig,
derfra op til Altret, hvor du vil staa med
mig
diddelu og diddeli — med mig!

Jeppe Aakjær.

Helge Bonnèn:

Høgen.

Vær hilset Høg over Granetop
du stolteste Fugl i Skoven!
du stirrer trodsigt mod Himlen op
din Flugt er vild og forvoven.

Du kløver Brisen i vilden Lyst,
mens grønligt Øjnene spejde:
du hugger dit Næb i din Fjendes Bryst,
og aldrig du skænker ham Lejde.

Du er en Røver for Gud og Mand,
i Blod du sølede Hammen:
du ser med Foragt paa den vrikkende And,
der spejler sin Fedme i Dammen.

Jeg elsker vel ej din blodige Klo,
men Flugtens Sus om din Bringes,
dit vilde Blik fra dit stolte Bo
og Solens Blink paa din Ving.

Jeppe Aakjær.